

Sokak Şairi Olmuşum Suç mu

– Polat Tek · 22 Haziran 2014

Sefil bir yaşamın sokağında dünyaya geldim
Eskiye zaman değildi elbet "insanlıktı"
Nafiz kış gecelerinde kaldırımlardı üzerimi örten...

Sineye çekerken hayatın yükünü
Omuzlarımda dağları biriktirmiştım
Kambur oluşum doğuştan değildi elbet !
Acımasız bir yaşam serilmişti kimsesizliğime
Karakollarda az mı yatmıştım, kurbanı olurken sefaletin...

Şairliğe ilk adımı sokaklarda atmıştım;
Aslında yazamadıklarım içimde birikmişti yokluktan
İşverenim olmadı serseri oluşum bu yüzden
Rahvan atlar gibi savurdu beni hayat ordan oraya
İmgelerim, hiç bir kaldırım sabahında gerçekleşmedi zaten
Müzevir polislerin gazabına uğradım her gece
İstediğim sadece bir lokma ekmek ve sıcak bir yuva
Sebebsiz savrulduğum hayatın en kirli kuytularına
İçinde atlı karıncaların olmadığı bir dünya serildi önüme
Nedensiz çakıldı alnıma serseri damgası...

Dünlerimi saymıyorum bugünümü arıyorum
Elimde kirli sayfalarım var okumaya korktuğum...

Polat Tek / Sokak Şairi
22.06.2014
saat: 00-55 (geceye anlık)